

Od autora: Wiersz do ram Zaśrodkowania#36 - poza konkursem

rankiem, gdy zadzwoniłaś, że odłączono ją
od kroplówek i tych wszystkich rurek, żyłek,
pojemników z życiem, wiedziałam.
koniec z numerami na wnuczka,
z pogawędkami o ciotkach z ameryki,
o najbliższych świętach,
o naszej odrze.

nie powinnaś jej mówić,
że właśnie zabili naszą rzekę.

nad odrą nauczyła mnie chodzić,
nad odrą mieszkała moja stara niania,
tak podobna do babci Hani.

w odrze przekonała się, że ojciec nigdy nie
nauczy mnie pływać. – że to nie ten.

ale było już za późno. umieracie nam
z naszymi rzekami,
poetyką pomarszczonych kruchych dłoni,

strumieniami błękitnych żył pod pergaminem skóry...
I teraz już passe-partout.

2.09.2022.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Zola111, dodano 12.09.2022 05:40

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.